

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.

1
šeštadienis
Nr. 70 (1044)

★

Kaina 15 kap.

I	Nesuvėluokime žiemkenčių sėjos!	1 psl.
I	I naujuosius 1956—57 mokslo metus	1 psl.
A	Rinkinėlis. Sparčiau kulkime javus, sėkime žiemkenčius!	
N	Kiekviename kolūkyje — tvirtą pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams	1 psl.
D	Komjaunimo gyvenimas. Dienotvarkėje vėl tas pats klausimas	2 psl.
I	Svečiuose pas kaimynus	2 psl.
I	Iš redakcijos pašto	3 psl.
E	Laiku ir tinkamai nuimkime pajamingą techninę kultūrą — linus	2-4 psl.
N	Sportas	4 psl.

Nesuvėluokime žiemkenčių sėjos!

Lietuvos KP CK ir respublikos Ministrų Taryba nutarime dėl žiemkenčių sėjos atlikimo respublikos kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose nurodė, jog žiemkenčius būtina pasėti per trumpą laiką gerai paruošton žemėn ir užbaigti sėją ne vėliau, kaip iki rugsėjo 10—15 d., nes, kaip parodė daugelio metų patyrimas, iki to laiko pasėti žiemkenčiai mūsų respublikoje dera gausiausiai. Mūsų rajonas randasi respublikos šiaurėje, todėl ypač svarbu, kad sėja būtų nesuvėluota. Patartina sėjimą užbaigti anksčiau, negu geriausiems žiemkenčių sėjos terminams baigiantis. Kiekviena suvėluota sėjos diena nieko gera nežada, o tik derliaus nuostolius.

Vienas iš pirmųjų rajone žiemkenčių sėją pradėjo „Palangos“ kolūkis. Čia į vietinėmis trąšomis patreštus pūdymus rugiai sėjami rankomis ir Skapiškio MTS sėjamosiomis mašinomis. Per 4 pirmąsias sėjos dienas vien rankomis išsėta 5 t sėklos. Viso šiai dienai kolūkyje jau apsėta apie 100 ha pūdymų. Žiemkenčiai taip pat sėjami „Neries“, „Laukų spartuolio“, „Stalino keliu“ kolūkiuose. Daugiau kaip 150 ha žemės žiemkenčių sėjai kruopščiai paruošė „Vėžionių“ kolūkis, bet beveik visame trečdalyje pūdymų čia dar tebežaliuoja kukurūzai. Panaši padėtis ir likusiuose kolūkiuose, nes visur į užimtuosius pūdymus buvo sėjami kukurūzai. Kadangi kukurūzai daugumoje kolūkių buvo sėjami pavėluotai, todėl jie dar nespėjo gerai sulapoti. Žinoma, derlius labai daug priklauso ir nuo priežiūros. Pavyzdžiui, „Žalgirio“ kolūkyje iš pasėtų 70 ha kukurūzų, gerai užderėjo tik 10 ha. Bet ką padarysi, ruduo pavėlavusių nelaukia. Koks užaugo, tokį kukurūzą plauti reikia. Kitaip suvėluosime užimtųjų

pūdymų įdirbimą, o tuo pačiu ir žiemkenčių sėją. Teisingai pasielgę „Pirmosios vagos“ žemdirbiai, nuo 40 ha užimtųjų pūdymų nuėmė visą kukurūzų derlių ir jį susilosavę. Dabar ši žemė įdirbama, ruošinama sėjai. Taip pat reikia paskubėti ir su vikių-avižių mišinių iš užimtųjų pūdymų nušienavimu. Jokiu būdu nelaukti pribrestant grūdų, o plauti pačiame žydėjime. Užimtuose pūdymuose brandindami derlių, mes ne tik suvėluosime sėją, bet ir dirvą nustelbsime. Gi priešingu atveju, aparę nesumedėjusias augalų šaknis, mes dirvą lyg ir patrešime, grąžinsime tai, ką augalai buvo paėmę.

Nors mūsų rajono kolūkiuose šiais metais žiemkenčiai geriau užderėjo, bet vistiek daugumoje derlius menkesnis, negu jis galėjo būti. Taip yra todėl, kad ne tik „Laisvės“, „Laukų spartuolio“, „Mūsų rytojaus“, bet ir „Vedrupio“, o taip pat kitų kolūkių dideliuose plotuose žiemkenčių sėja buvo suvėluota. Tačiau, nežūrint į tai, kai kuriuose rajono kolūkiuose, kaip, pvz., „Ateities“, Marytės Melnikaitės vardo, tos klaidos kartojamos ir šiais metais. Bet dar ne vėlu jas ištaisyti. Visi rajono kolūčiai turi galimybes pūdymų paruošimą sėjai užbaigti artimiausiu laiku ir visus žiemkenčius (rugius, kviečius, vikius) pasėti geriausiais sėjos terminais.

Šiomet kolūkių žiemkenčiuose buvo įmišę žieminių vikių. Jų sėkla labai reikalinga, tik ją reikia išskirti iš duoninių grūdų ir sėti vikių rugių mišiniui žaliajam pašarui.

Kolūkiečiai ir visi rajono žemdirbiai! Žiemkenčius pasėkime gerai paruoštoje žemėje ir laiku, nesuvėluokime sėjos! Atlikdami šiuos darbus, našiai išnaudokime MTS techniką! Nepagailėkime darbo, nenuels jis veltui!

MTS gauna naują techniką

Kupiškio MTS šiais metais gavo daug naujos technikos: 4 DT-54 traktorius, savaičių kombainą, tris automašinas ir kt. Šiomis dienomis

MTS gavo naują ekskavatorių S-123, kuris pritaikytas ne tik grioviams, bet galima sustumti žemes, durpes arba lyginti kelius.

Su ekskavatoriumi dirbs neseniai baigęs ekskavatorininkų kursų J. Alekna, kuris jau pradėjo darbus kolūkiuose.

P. Jukna

AKMOLINSKO SRITIS. Į pagalbą Jesilsko rajono tarybinio ūkio „Svobodnyj“ plėšinių naujakuriams derliaus nuėmimui iš Tomsko atvyko 140 studentų. Jie pasiskirstė po brigadas. Dalis jaunuolių dirbo prie grendymų, 12 studentų buvo paskirti kombainininkų padėjėjais. Įtemptas darbas laukuose derinosi su „erų poilsiu. Tarybinio ūkio klube kiekvieną dieną buvo demonstruojami kinofilmai, meninės saviveiklos koncertai. Poilsio dienomis, laisvalaikio po darbo jaunimas dalyvavo sportiniuose užsiėmimuose. Nuo 1946 m. gruodžio 15 d. grupė studentų vyksta į darbą. Iš kairės į dešinę: Aleksiejus Prilenko, Marija Kabanova, Galina Vlasenko, Zinaida Broidakova, Andriejus Zeimaras, Marija Volkova.

F. Salnikovo nuotr.

(TASS).

SPARČIAU KULKIME JAVUS, SĖKIME ŽIEMKENČIUS!

Kiekviename kolūkyje — tvirtą pašarų
bazę visuomeniniams gyvuliams!

Visi išėjo į laukus

— Kur gi kolūkio pirmininkas? — klausia kolūkietis Vaižmužys, lėjęs „Vienybės“ kolūkio kontoron (tai buvo praeitą antradienį). Žiūri, kad nėra ne tik pirmininko, bet ir buhalterio. Kur

gi jie? Visi laukan išėjo rugių vežtų. Orai dabar nepastovūs, taigi kiekvieną giedrą dieną reikia skubėti. Vežė ne tik arkliais, bet ir kolūkio sunkvežimiu. O čia tai

ir buvo kolūkio pirmininkas Šulcas, buhalteriai Pavilonis ir Šeštokaite. Jie krovė vežimus. Dabar visi žiemkenčiai „Vienybės“ kolūkyje jau suvežti.

S. Sauja

APSIRŪPINA PAŠARAI

„Žalgirio“ žemės ūkio artelėje yra 84 melžiamos karvės. Kad jos duotų ir žiemą daug pieno, reikia pašarų. Jau pagaminta apie 50 tonų ankstyvojo siloso, 200 tonų šieno. Numatyta užaugti

siloso ir daugiau (apie 200 tonų).

Neblogas šimet ir vasarą. Sėkmingai jį nuėmus, visuomeniniams gyvuliams tikrai užteks pašarų.

J. Karosas

„Neries“ kolūkyje

Šiomis dienomis „Neries“ žemės ūkio artelėje prasidėjo žiemkenčių sėja. Pirmuosius dešimtis hektarų rugių pasėjo III laukininkystės brigada (brigadininkas V. Balčiūnas). Sėja pradėjo ir kitų laukininkystės brigadų žemdirbiai. Sėja vykdoma 2 traktorinėmis ir 2 arklinėmis, traukiamo-

mis savų traktorių DT-14 ir SChTZ-7, sėjamosiomis. B. Petrulis ir S. Kirda — kolūkio traktorininkai jau apsėjo rugiais nemažą žemės plotą.

Žaliajam pašarui kolūkyje bus sėjami žieminiai vikių.

Baigiama linarūtė. Jau nurauta apie 24 ha linų.

J. Fardauskienė

I naujus 1956—57 mokslo metus

Šiandien į šventiškai išpuoštas klases susirenka vasaros atostogų metu pailsėjęs, naujų jėgų įgijęs jaunimas.

Šį rudenį į mokyklas atėjo daug ir pirmaklasiai, kurie nedrąsiai jaučiasi nepaprastame mokyklos suole. Jei praeitais mokslo metais rajono pradinėse, septynmetėse ir vidurinėse mokyklose buvo 3520 mokinių, tai šiemet 260 padaugėjo. 3 mokiniams iš mūsų rajono tenka laimėti mokyti TSKP XX suvažiavimo nutarimu atidarytoje naujo tipo mokykloje — Kauno mokykloje-internate.

Šie mokslo metai — tai bus didelis žingsnis į priekį, kad šeštajame penkmetyje visoje šalyje būtų įvestas visuotinis vidurinis apmokymas. Kovoje už TSKP XX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą ypač didelė atsakomybė tenka mokytojams, kad galutinai būtų likviduotas mokymo atitrūkimas nuo gyvenimo, kad mokiniai būtų žymiai geriau paruošiami praktinei veiklai. Nenutrūkstamai su polittechniniu apmokymu taip pat susijęs ir mokinių idėjinis auklėjimas.

Mokyklos pareiga — išauklėti visapusiškai išlavintą žmogų, pasiruošusį eiti į visus komunistinės statybos barus, kur jis bus labiausiai reikalingas, ten, kur pašauks partija ir tarybinė vyriausybė.

Sveiki
atvykę!

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

Dienotvarkėje vėl tas pats klausimas

Šių metų rugpjūčio 28 dieną įvyko neeilinis IV komjaunimo rajono komiteto plenumas. Dienotvarkėje vėl buvo gvildenamas tas pats, kaip ir II plenumo, klausimas „Apie komjaunimo eilių augimą ir pirminių komjaunimo organizacijų stiprinimą“. Ir pranešėjas buvo tas pats—dr. Žemaitis. Pranešimas buvo paruoštas ir padarytas skubotai, gal geriau jį tikėtų pavadinti platesne informacija, apie komjaunimo rajono komiteto, o tuo pačiu ir jo biuro narių darbą. Tačiau ši informacija buvo konkreti, plačiai paremta faktais.

Drg. Žemaitis savo pranešime teisingai kritikavo komjaunimo rajono komiteto biuro narius, kaip Vyšniauską, Jugulį, Sliusorių, Šidagį ir kt., kurie praleidinėjo biuro posėdžius, nesuteikė konkrečios paramos pirminėms komjaunimo organizacijoms kolūkiuose, o taip pat ir komjaunimo rajono komiteto darbe.

„Vienybės“, „Lukonių“, „Adomynės“, „Bugailiškių“, „Pakupio“ kolūkiuose pirminės komjaunimo organizacijos visai iširę. Ir kas gi buvo padaryta jų atstatymui? Aišku, kad nieko, nes kiekvieną kartą linksinuojamos tos pačios iširusios pirminės komjaunimo organizacijos, o priimami šiuo klausimu nutarimai likdavo popieriuje... Galų gale, kaip gi gali tinkamai komjaunimo rajono komitetas, jo biuras svarstyti su kolūkine gamyba susijusius klausimus, jei visoje rajono komjaunimo organizacijoje yra tikraja to žodžio prasme tik 9 kolūkiečiai, o komitete, biure—nė vieno?

Nieko, galima sakyti, konkrečiai nenuveikė biuro nariai, bet nuo jų neatsiliko ir revizijos komisija (pirmininkas drg. Kutra). Revizijos komisija netikrino nei komjaunimo rajono komiteto, nei pirminių komjaunimo organizacijų dokumentaciją, nesuteikė joms konkrečios paramos.

Silpnai vadovavo komjaunimo komitetui ir partijos rajono komitetas, mažai padėjo ir Lietuvos LKJS

Centro Komitetas.

Prasidėjo diskusijos. Pasisakė 11 žmonių. Vieni dėl blogo komjaunimo komiteto darbo kaltino drg. Žemaitį, kiti—patys save. Ir kurie gi iš jų teisūs? Taip, pastaruoju metu drg. Žemaitis apleido savo darbą, nustojo autoriteto mūsų jaunimo tarpe. Tačiau ir prie geriausių norų vienas sekretorius nieko nepadarė, jei komjaunimo komiteto, biuro nariai nerodo jokios iniciatyvos darbe, nėra kas padeda, nurodo, draugiškai pataria. O bė to, drg. Žemaitis neturi organizacinio patyrimo.

Siame plenumo ir iškilo klausimas: kaip gi dirbti toliau? LKJS CK atstovas drg. Peiseravičius savo pasisakyme pabrėžė, kad Žemaitis ne ten papuolė, kur reikia. Bet kodėl gi iš pat pradžių niekas nežiūrėjo, ar drg. Žemaitis tinkamas vadovaujančiam darbiui komjaunime, nesidomėjo, kaip jam sekasi dirbti likus pirmuoju sekretoriumi?

Ir, štai, kai jau darbas sužlugdytas, kai jau klausimas priėjo iki to, kad tik būtų komjaunimo rajono komitete naujas sekretorius, sušaukiamas IV plenumas, siūlomos, net nesulaukus konferencijos, naujos kandidatūros.

Nesilaikant „dėl laiko stokos“ nustatyto reglamento prielata prie organizacijų klausimų. Atviru balsavimu pirmuoju sekretoriumi išrenkamas drg. Jugulys. Labai gaila, kad užmiršo skaiciuoti balsus. Mat, daugelis plenumo dalyvių net nespėjo gerai susigaudyti ir pakelti rankos, kai jau buvo paskelbta: „vienbalsiai“. Antruoju sekretoriumi išrinktas drg. Mačiūnas.

Komjaunimo rajono komiteto IV plenumas, nors ir buvo gyvesnis, bet vis tiek praėjo paskubomis, apgraužomis. Priimtas svarstytais klausimais ir nutarimas.

Belieka palinkėti naujiems komjaunimo rajono komiteto sekretoriams, kad nutarimai būtų vykdomi, neliktų popieriuje, pirminės komjaunimo organizacijos gautų dalykišką, konkrečią paramą.

D. Andriūnaitė

Nauja produkcija

Vilniaus elektros skaitiklių fabrikas neseniai įsisavino ir pradėjo masinę naujų elektros skaitiklių „SO-2“ gamybą. Rugpjūčio mėnesį fabrikas išleis 20 tūkstančių, o iki metų pabaigos—300 tūkstančių naujų elektros skaitiklių. Nuotrauka: techninės kontrolės skyriaus kontrolierius M. Skrebutėnaitė tikrina elektros skaitiklius „SO-2“.

L. Morezovo nuotr.

(ELTA).

SVEČIUOSE PAS KAIMYNUS

Neseniai Kupiškio rajono kultūros skyrius kartu su rajono klubų-skaityklų, bibliotekų ir kultūros namų darbuotojais, apsvarstę Lietuvos ir Baltarusijos TSR kultūrinių įstaigų darbuotojų socialistinio lenktyniavimo sutartį, vienbalsiai nutarė iškviesti į socialistinį lenktyniavimą Panevėžio rajono kultūrinės įstaigas. Priėmę atitinkamus išipareigojimus, mūsų rajono darbuotojai nutarė aplankyti panevėžiečius, susipažinti su jų darbu.

Kultūros skyriaus vedėjui drg. Tautvydui sutikus, buvo sudaryta brigada, kurioje teko dalyvauti ir an. Brigadoje dalyvavo kultūros namų instruktorius J. Balčiūnas, „Neries“ kolūkio bibliotekos vedėja A. Lauciūtė, „Žalgirio“ kolūkio bibliotekos vedėja J. Šlekytė, rajoninės vaikų bibliotekos darbuotoja B. Vareikaitė, „Ateities“ kolūkio klubo-

skaityklos vedėja A. Stukienė ir kiti darbuotojai. Kartu su grupe buvo nuvykęs ir buvęs komjaunimo rajono komiteto sekretorius St. Žemaitis.

Nuvykus mus šil-tai sutiko Panevėžio rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Šniukaitė.

Panevėžiečiai lenktyniauja su Ramygalos rajonu, bet sutiko lenktyniauti ir su mumis. Mes, nors ir trumpai pasu-buvojė, susipažinome su kai kuriomis įstaigomis, jų darbu. Pasiskirstę į tris grupes, aplankėme tris bibliotekas, tris klubus—skaityklas ir kaimo kultūros namus. Taip pat aplankėme ir miesto I bei miesto vaikų bibliotekas. Pasidalinome darbo patyrimu, kas gera pas juos, numatėme pri-taikyti ir savo darbe. Rajono kaimo bibliotekose, kurių yra 15 Panevėžio rajone, skyriaus vedėjos pasakojimu, yra pilni sisteminiai katalogai. Tose bib-

liotekose, kuriose pabuvojome, tuo ir patys įsitikinome. Knygos sutvarkytos, patalpos apipavidalintos bibliotekiniiais plakatais, diagramomis. Labiausiai iš aplankytų įstaigų man patiko Naujamiesčio kultūros namai (direktorius drg. Breiva).

Iš jo pasakojimo mes sužinojome, kad jie dirba bendromis jėgomis su Naujamiesčio biblioteka, netoliese esančia klubų-skaitykla, kuri randasi MTS patalpose ir su Liberališio tarybinio ūkio biblioteka, klubų-skaitykla. Kolektyviai dirbdami, jie turi nuolatinę chorą, susidedantį iš 60 žmonių. Pernai šis choras respublikinėje dainų šventėje užėmė antrą vietą. Kultūros namai apipavidalinti dramos ratelio dalyvių nuotraukų montažais, nupešintais Garbės raštais. M. Melnikaitės vardo kolūkio valdyba, matydama atsidavusią kultūrinių įstaigų darbu-

tojų veiklą, nupirko šokių rateliui tautinius rūbus. Kultūros namų darbuotojai konkrečiai padeda artimųjų klubų-skaityklų dramos ir tautinių šokių rateliams.

Sugrįžę dalinomės išpučiais. A. Laučiūtė ir A. Drazdytė, aplankę Uliūnų biblioteką, papasakojo, kad biblioteka puikiai apipavidalinta. Bendradarbiaujant su kolūkio valdyba, čia kas ketvirtį pravedama po vieną skaitytojų konferenciją, teminių vakarų, surišusių su kolūkine gamyba.

Matėme ir darbo trūkumų, kuriuos draugiškai aptarėme, kaip juos galima greičiau išgyvendinti. Aplankytų kultūrinių įstaigų darbuotojai mielai dalinosi savo darbo patyrimu, pažadėjo apsilankyti Kupiškio rajone. Mūsų darbuotojai grįžo į namus pasisėmę naujų žinių, pasiryžę pritaikyti jas praktikoje.

O. Indrelienė
Kupiškio rajoninės bibliotekos vedėja

„Meškos trobelė“—kolūkio scenoje

Neseniai „Bugailiškių“ kolūkio savi-veiklininkai klubo-skaityklos patalpose kolūkiečiams parodė A. Lobytės 4 veiksmų pasaką—pjėsę „Meškos trobelė“. Pastatymą parengė kolūkio agronomas drg. Stepukas. Gerai vaidmenis atliko J. Šilinis, D. Tutinaitė, J. Baršauskas ir kt.

Sesėrys Danutė ir Marytė Tutinaitės padainavo „Partija yra tokia“, „Raiboji antelė“ ir kt. dainas.

Vakaras praėjo pakilioje nuotaikoje. Kolūkiečiai kultūringai praleido laisvalaikį.

B. Kantauskaitė

Laiku ir tinkamai nuimkime pajamingą techninę kultūrą—linus

Šiais metais Lietuvos TSR rajonų kolūkiuose užderėjo gausus linų derlius. Šią pajamingą techninę kultūrą nuimant reikia atkreipti ypatingą dėmesį. Linų nuėmimui taikyti atrankinį būdą.

Šiais metais daugelis rajonų kolūkių turi pasėję „Svetoch“ veislės linų sėmenis, kurie gali, laiku nenuėmus, išbyrėti.

Yra išbandyta ir nustatyta, kad geriausias linų rovimo laikas yra ankstyvoji geltonoji brandos stadija. Linų brendimo metu, kol linai ir galvutės pagelsta ir lapeliai iš apačios pradeda byrėti, didėja išeiga ir gaunamas geriausias pluoštas, nes šiuo metu linai turi mažiausiai sumedėjusį pluoštą ir gerai daigius linų sėmenis.

Iš ankstyvoje geltonoje brandos stadijoje nuimtų linų gaunamas aukštos kokybės pluoštas. Vėlyvesnėje brendimo stadijoje linų pluoštas darosi šiurkštesnis, kietesnis, silpnesnis ir turi didesnę kiekį nuobraukų.

Ankstyvoje geltonoje stadijoje reikalinga rauti visus skirtus linų pluoštui linų pasėlius. Jei linai yra išgūlę ir numatoma, kad jie neatsikels, reikalinga tučtuojau rauti, nelaukiant ankstyvosios brandos stadijos.

Raunant linus geltonoje brandos stadijoje pluošto derlius ir kokybė, palyginus su ankstyvąja, dalinai krinta, tik gaunamos geriau subrendusios sėklos. Šioje brendimo stadijoje raunami sėkliniai selekciniai linų pasėliai.

Pilnoje brandos stadijoje nurauti linai duoda mažesnės išeigos, šiurkštų, kieta linų pluoštą.

Linus reikia vengti rauti drėgnus, nes jie nevienodai džūsta, kaista ir pelija. Norint gauti aukštos kokybės pluoštą, linus jau raunant reikia pradėti rūšiuoti. Atskirai reikia rauti pagulusias, piktžolėmis užkrėstas vietas bei atsilikusius linus. Surauti linai su piktžolėmis pasunkina džiovinimą, mirkymą, užter-

šia šiaudelius ir sėmenis.

Naudingas yra dvigubas linų rovimas. Raunant šiuo būdu, pradžioje yra išraunami ilgi linai, o paskui—trumpesni. Rušiuojant rovimo metu galima žymiai pakelti ilgo pluošto išeigą.

Nurautus, surūšiuotus linų stiebus reikia nukulti, mirkyti, kloti, apdirbti ir pristatyti fabrikams bei priėmimo punktams atskirai, nes surūšiuota žaliava duoda aukštesnės kokybės pluoštą ir padidina kolūkiams—linų augintojams pajamas.

Be rovimo rankomis kolūkiuose plačiai naudojamos linarovės mašinos. Prieš raunant linus mašinomis, reikia parinkti lygius be kupstų, švarius, nepiktžolėtus linų plotus. Mašina tinka rauti ne žemesnius kaip 45—50 cm ilgio linų stiebus, nes kitaip susidaro stiebų ir galvutėlių nuostoliai.

NURAUTŲ LINŲ DŽIOVINIMAS

Kur linai nurovus nemirkti, o klotėjami pirma lauke, juos reikia išdžiovinti. Išdžiovinti linai gali būti mirkami ir šaltame vandenyje. Nurauti linai

Nusikalstamas nerūpestingumas

„Lukonių“ kolūkio I laukininkystės brigados ribose ganosi jaunų galvijų banda. Atrodytų, viskas tvarkoje, bet faktai kalba ką kita. Piemenys S. Šnirienė ir P. Gusevičius telyčias gano savo nuožiūra: kada nori išgena, kada nori pargena. Vidurdienį telyčios išbūna garde daugiau kaip penkias valandas, ir taip tęsiasi jau nuo ankstyvo pavasario. Be to, telyčias dažnai galima pamatyti besiganančias kolūkio pasėliuose. To nemato nei fermos vedėjas B. Gaidys, nei kolūkio žemės ūkio specialistas A. Černiauskas.

— Dedu pastangas tam, kad būtų sudarytos visos sąlygos geram gyvulių produktyvumui pasiekti, — dažnai pagyrūniškai kalba A. Černiauskas. Deja, kol kas šių pastangų dar nesimato, ir nežinia, jei taip ir toliau kalbės, o ne dirbs, kada bus teigiami rezultatai. Kaip gi galima pasiekti gerą karvių produktyvumą, jei blogas karvių prieauglis, neužtikrinama gera jo priežiūra, nesudarytos tinkamos ganymo sąlygos, blogos ganyklos. Visai nenuostabu, kad „Lukonių“ kolūkyje primelžiama per dieną vidutiniškai tik

po...5—6 kg pieno.

S. Šnirienė priešiuoja yra suliesėjęs bulius — reproduktorius.

— Šnirienė gera kolūkio duona. Savo verseliams ji negaili visuomeninių ganyklų — gano, kur patinka ir kiek patinka, — šneka kolūkiečiai.

Taip, teisingai, Šnirienė gano savo asmenines karves po buliui skirtą ganyklą arba ją išpiauna.

Laikas kolūkio pirmininkui, žemės ūkio specialistui A. Černiauskui ir fermos vedėjui B. Gaidžiui ne žodžiais, bet darbais kelti karvių produktyvumą.

K. Levinskas

KRASnodaro kraštas. Anapos kurortiniame mieste veikia jau keletą metų dvejų kolūkiniai poilsio namai. Viena jų, priklausantiame Novo-Titarovsko rajono „Pamiatj Iljičia“ kolūkiui, per 5 vasaros mėnesius pailsės apie 400 žmonių. Nuo o t r a u k o j e: žemės ūkio artelės „Pamiatj Iljičia“ autobusas atvežė naują grupę kolūkiečių į savo poilsio namus.

J. Šulepovo nuotr. (TASS).

Morozovsko elevatorius — stambiausias Kamensko srityje. Dieną ir naktį nenutrūkstanta srove į elevatorių atvyksta automašinos su naujojo derliaus grūdais. Nuo o t r a u k o j e: Morozovsko elevatoriuje.

A. Bezrodnovo nuotr. (TASS).

Iš redakcijos PAŠTO

Skaitykla yra, bet vedėjos nematyti

„Laisvės“ kolūkio V laukininkystės brigadoje yra klubas — skaitykla, kurioje dirbti paskirta P. Kulikauskaitė.

— Nei skaitykloje sėdi, nei kolūkyje nematome, — atsiliepia apie P. Kulikauskaitę kolūkiečiai.

Artėja rajono jaunimo

festivalis. Jis įvyks rajono centre š. m. rugsėjo 22—23 d. d. Tačiau didžiulei jaunimo šventei čia nesiruošiama.

Kolūkiečiai nori, kad skaitykla veiktų. Veiklos baras platus, tik jums, drauge Kulikauskaite, reikia noro.

L. Vaivulytė

Kolūkio saviveiklininkų išvyka

„Aukštaičių“ kolūkio meno saviveiklos kolektyvas, vadovaujamas kolūkio klubo-skaityklos vedėjos E. Gurklytės, aplankė „Sakalo“ kolūkio narius, kuriems parodė Muchtarovo vieno veiksmo komediją „Draugai“. Gerai suvaidino V. Blažys, V. Grakauskas, S. Julevičiūtė ir kt. A. Zlotkutė solo išpildė keletą dainų: Kavecko „Žodeliai“, Makrousovo „Nuvingiuos takelis toli“.

Taip pat buvo inscenuotas S. Neries eilėraštis „Dvidešimt su“.

Kolūkio saviveiklininkai yra numatę aplankyti ir kitus kolūkius.

P. Kibas

Keistas Berseniovoužsispyrimas

Kupiškio miesto gyventojai, kiekvieną dieną pirkdami maisto produktus, daržoves bei vaisius Kupiškio turgaus filiale, esančiame M. Gorkio ir Gedimino gatvių sankryžoje, nekartą kreipėsi pas turgaus direktorių drg. Berseniovą, kad jis parūpintų kontrolines

svarstyklės, bet šis teisėtas reikalavimas dėl Berseniovo kaltės nevykdomas, o pirkėjai ir toliau, perkant produktus, yra apgaulinėjami.

Berseniovas šį nesudėtingą reikalą turi tučtuojau sutvarkyti.

P. Užubalis

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Stalino keliu“ laikraščio Nr. 62 (1036) buvo atspausdinta korespondencija „Internato auklėtojas (?)“. Joje rašoma apie blogą Suba-

čiaus vidurinės mokyklos internato auklėtojo A. Tumo darbą.

Rajono liaudies švietimo skyrius praneša redakcijai,

kad šioje korespondencijoje iškelti faktai pasitvirtino. Drg. Tumas už blogą darbą griežtai išpėtas.

rugpiūčio mėn. džiovinami lauke duoda aukštos kokybės sėmenis. Esant gražiam orui, nurauti linai paklojami lauke 4—6 val., kad apvystų ir sustandėtų stiebai, po to pakeliami ir sustatomi džiovinti.

Surištomis saujomis ir pėdais džiovinti nepatariama, nes po raiščių blogai džiušta, prasideda pelėjimas bei puvinimas.

Nurautus linus galima džiovinti konusuose, sustatant nerištus pėdus. Jų minusas, vėjuotam orui išvartomi. Linai geriau laikosi, kada konusų galvutės nesuveržiamai surišamos panaudojant nekckybinus linus bei maigus. Pradžiuvus viršutinei pusei, reikalinga apversti. Gerai linai džiušta kapelėse, suremiant juos iš abiejų šonų apie metrą ilgio. Statyti reikia iš pietų į šiaurę, pradžiuvus išorei, apversti. Geriausia linus džiovinti stogeliuose padarant karteles.

LINŲ GALVUČIŲ NUKARŠIMAS

Jei linai bus mirkomi žali, juos galima risti į saujes ir tą pačią arba kitą dieną reikalinga nukaršti karštuvais arba mašina. Nu-

karšiant linų galvutes, saujas reikia rūšiuoti, o vėliau reikia surišti į pėdus paruošiant mirkymui. Nukarštas linų galvutes, kad nesukaistų, reikalinga sužardyti palaidai. Tada jos geriau džiušta.

Laukuose džiovintų linų galvutės nukaršiamos ant šukų rankomis arba mašina (šiam reikalui daugiausia naudojama „Eddi“ tipo mašina).

LINŲ MIRKYMAS

Geriausia ir greičiausia linai išmirksta vandenyje, kada jo temperatūra yra aukščiausia. Linus galima mirkyti lauko linmarkose, natūralinėse vandens duobėse ir upių senvagėse, nes jose yra minkštas vanduo. Pradėjus merkti linus linmarkon, reikalinga tą pačią dieną ją užbaigti. Jeigu yra galimybė, reikia įrengti linmarkas prie upelių su įleidžiamu ir išleidžiamu vandeniu.

LINŲ PARUOŠIMAS MIRKYMUI

Prieš mirkant linus, reikia surišuoti, atrenkant sveikus linų stiebus, ligočius, pagulusius ir trumpesnius kaip 50 cm.

Mirkyti galima žalius, ką

tik nurautus arba lauke išdžiovintus linų stiebus. Tiek žalius, tiek džiovintus linų stiebus galutinai surišuoti surišant į pėdus pagal ilgį, storį ir spalvą. Storesni linų stiebai greičiau išmirksta. Pagal storumą ir ilgį linus reikia merkti į atskiras linmarkas. Nerūšiuoti linai nevienodai išmirksta. Skirtingomis sąlygomis augusius linus taip pat mirkyti atskirose linmarkose.

Nusilegiant linus geriausiai tinka lapuočių medžių šakos, uždėdant ant jų akmenis nuslėgimui.

Linai mirksta įvairių dienų skaičių, tai priklauso nuo stiebo storio, vandens kokybės, linų rovimo laiko, vandens temperatūros ir kt. Mirkant linus paprastose linmarkose patariama juos išimti dar ne visai išmirkusius. Kai mediena viršutiniame stiebo trečdalyje vienoje vietoje laužiant tik ką pradeda lūžti, yra pats geriausias laikas linus išimti ir pakloti. Veikiant saulei ir drėgmei, linai išbala ir išsivalo. Atsikloję linai sustatomi į kapeles, gubeles arba stogelius, kad išdžiūtų iki 14—16 procen-

tų drėgmės. Imant nuo lauko linus, reikalinga juos risti tais pačiais linų maišais ir suvežti į pastogę. Suvežti linai pastogėse, prižiūrint kolūkio išskirtam, apmokintam linininkystės grandininkui — rūšiuotojui, yra galutinai surišuojami ir paruošiami pristatymui į fabrikus bei priėmimo punktus.

*

Linai yra pagrindinė ir pajamingiausia techninė kultūra Lietuvos TSR kolūkiuose. Už pristatomą valstybei linų produkciją žemės ūkio artelės gauna dideles pajamas pinigais ir produktais.

Skatinant kolūkius išauginti gausų linų derlių ir paruošti geros kokybės linų produkciją, nustatytos didėjančios produktų pardavimo normos priklauso mai nuo pluošto kokybės ir linų produkcijos kontraktacijos plano viršijimo.

Už kiekvieną pristatytą kontraktacijos plano sąskaiton linų sėmenų centnerį kolūkiui parduodama 60 kg kviečių. Už sėmenis, pristatytus virš kontraktacijos plano, kviečių parduodama dvigubai daugiau. Pasitik-

tinės prekybos būdu kolūkiams atleidžiami kviečiai po 33 rb už centnerį. Be piniginių apmokėjimo ir kviečių pardavimo linų sėmenų statytojams parduodama augalinio aliejaus arba cukraus ir išspaudų. Už pristatytą plano sąskaiton vieną centnerį sėmenų parduodama: cukraus arba aliejaus — 3 kg, išspaudų 15 kg, o už pristatytą virš kontraktacijos plano vieną centnerį sėmenų parduodama 12 kg cukraus arba aliejaus ir 35 kg išspaudų. Pajamingiausia kolūkiui yra statyti atklojėtus linų šiaudelius. Esant linų kontraktacijos planui virš 140 kg iš ha (pervedus į pluoštą) už pristatytą linų produkciją virš 70 kg iš ha mokama 100 procentų priedo prie paruošinės kainos, o už pristatytą kiekį virš 140 kg iš ha mokamas 300 procentų dydžio priedas. Taip pat mokami piniginiai priedai už pristatytą pluoštą ir šiaudelius geresnės kokybės, negu numatyta kontraktacijos sutartyje (jeigu įvykdytas kontraktacijos planas kiekiniai ir kokybiniai).

(Nukelta į 4-tą psl.).

VI. Venckūnas

NEAPYKANTOS GIMIMAS

(PRISIMINIMAS—APSAKYMAS)

(Tęsinys. Pradžia Nr. 69(1043))

Paskui prisiminiau kitus savo draugus, bet iš jų taip pat nieko gero nelaukiau. Juozas buvo baisus plepys ir bežiūrint gandas apie mano kėsia galėjo pasiekti motinos ausį; Rimas — bailys, praėjusią žiemą, staiga iššokus iš krūmų kiškiui, vos priemečio negavo; Aliukas — drąsuolis, o žodžio net su replėmis neištrauksi, bet jis buvo per daug budriai saugomas mamos. Galų gale pasiryžau eiti vienas.

Pietų metu užsiminiau motinai, kad kambaryje labai karšta, piauna musės ir nuo šiandien žadu pereiti nakvoti daržinėn ant šieno. Motina nesipriešino. Man sekėsi. Dabar aš galėsiu niekieno nepastebėtas išeiti bet kuriuo metu, nors ir vidurnaktyje.

Atėjo vakaras. Kai, paruošęs sau gultą kvapniame šiene, išbėgau į kiemą, didžiuliam mano nustebimui, pamačiau belaukiantį Petrą. Jo veidas buvo ramus, bereikšmis, tik vos pastebimai šypsojosi pilkos, giliai įdubusios akys.

— Aš tau padėsiu...

Vis tiek, žinau, tu eisi.

— Padėsi?! — sušaukau ir mane apėmė pašėlęs džiaugsmas. Aš sugriebiau jam už rankų ir pradėjau taisyti po kiemą. Petras nesipriešino ir keletą kartų nusišypsojo. Šį kartą jis buvo tikrai mielas.

Paskui, palikęs Petrą kieme, įsmukau į trobą ir, sumėlavęs motinai, kad einas miegoti, nes praėjusią naktį blogai miegojęs, ir dabar akys pačios merkiiasi, su Petru nusileidome į senvagę, kartu tiesiai patraukėme į kapines.

Saulė buvo jau nusileidusi, ir vakaruose geso paskutiniai žaros atspindžiai. Pakniūpstomis, griuvinėdami mes bėgome tirštame rūke paskenkusia upės senvage. Šalta rasa plikino kojas. Kartkartėmis, negalėdami ilgiau kojomis pakęsti drėgmės ir šalčio, minutėlei sustodavome, užšokdavome ant didesnio, dar vidurdienio saulės iškaitinto akmens, pašildavome ir vėl tylėdami, susikaupę, lyg kamuo-lėliai risdavomės toliau. Pagaliau mes užkopėme ant upės

senvagės šlaito. Paskendusios rūšioje tyloje prieš mus niūksėjo kapinės. Mes sustojome, pažvelgėme vienas į kitą ir įsiklausėme. Be galo buvo tylu.

— Einam? — apimtas baimės paklausiau Petro.

— O gal pabūgai?

— Ne.

— Tai einam, — burbtelėjo Petras ir perdėtai drąsiai nužingsniavo priekin. Vos tik prisilinkome prie neaukštos mūrinės kapų tvoros ir viename kampe, iš kur nepastebimiems galiama buvo matyti visa, dar mažai nusagstyta kapų kauburėliais plotą, patogiai įsitaisėme ir tuoj pat užgirdome kaukiantį, matyt, labai pakrautos mašinos ūžesį.

Įsiziūrėjome — nuo miestelio artėjo mašina. Aš suvirpėjau, o širdis taip smarkiai pradėjo plakti, jog kartais man atrodė, kad ji ne krūtinėje, bet kažkur tai pakaklėje ir, jeigu nepajudėsiu, nepasitrauksiu, tuoj ins ir iššoks. Petras taip pat jaudinosi ir vis labiau savo virpančiu kūnu spaudėsi prie manęs.

Privižiavusi prie

kapų vartų, kurie plačiai išsižergę stovėjo nuo mūsų priešingoje sienoje, mašina subirbė, sudejavo ir lyg pavargusi sustojo. Riksmas, šauksmas ir girtų fašistų keiksmų pripldė visą vasaros nakties orą. Nelaimingieji, matyt, tik dabar suprato, kur juos atvežė ši mašina, kad ši kelionė paskutinė jų gyvenime kelionė.

Mes virpėjome, virpėjome lyg drebulės lapai. Jau du kartus buvau pakilęs, norėdamas sprukti kuo greičiau ir kuo toliau nuo šios kruvinos vietos, bet baimės pakirstos kojos nebeklausė; pyktis užgniaužė kvapą.

Į mus, kur už dvidešimties žingsnių juodavo plati, neseniai iškasta duobė, apsupti girtų, iki kaklo ginkluotų policininkų, artėjo pasmerkti mirčiai žmonės — moterys, seniai, vaikai. Prie duobės ši kruvina procesija sustojo. Policininkų keiksmų, vaikų riksmas, dejonės ir siunčiamas fašistams prašymas susiliejo į vieną baisų ūžesį.

Staiga pajutau, kad nuo manęs kažkas atitrūko, grįžtelėjau:

lyg beprotis, susiėmęs rankomis galvą ir keistai staugdamas, į paupį dūmė Petras. Neišlaikė. Mūsų laimei, kad pasmerktieji taip smarkiai klykė ir raudėjo, o policininkai taip buvo atsida- vę savo kruvinam darbui, jog užgirsti Petro riksmą, reikš- tų užgirsti mykian- čioje galvijų bando- ję uodo žirzimą. Li- kau vienas, vienas prie pasmerktųjų mirčiai žmonių, prie įtūžusių policininkų, ir baimė dar labiau sukaustė mane.

Sugriaudė pirmosios salvės, sukaleno kulkosvydžiai. Dejuodami, rikteldami, lyg pakirsti dalgio pėdai, susmuko keletas nelaimingųjų ir sunkiai, tarytum atplyšę nuo šlaito švininiai molio gabalai, nusirito į duobę. Tie, kurių bejausmiai negyvi kūnai pasliko gulėti ant duobės krašto, bežiūrint įsiutusių žmogžudžių saujelės buvo nuspirti kojomis į duobę. Kažkas iš duobės gargiančiu, maldaujančiu balsu šaukė: „Pribaikite!“, bet niekas iš žmogžudžių neatsiliepė į tą šauksmą. (B. d.).

Joniskėlis—Kupiškis (6 : 0)

Ellinėms LTSR Panevėžio zonos B grupės II rato pirmenybėms Kupiškio futbolininkai buvo nuvykę į Joniskėlį. Ten mūsų futbolininkai susitiko su vietos futbolo komanda. Pirmasis kėlinys praėjo aiškioje vietos futbolininkų persvaroje. Jie pirmąjį kėlinį laimėjo santykiu 3:0. Antrame kėlinyje, nors ir kaip stengėsi mūsų futbolininkai sušvelninti rezultata, bet tai jiems nepavyko. Tuo tarpu vietos futbolininkai antrame kėlinyje pasiekė dar tris įvarčius. Ir tuo pačiu rungtynės santykiu 6:0 užtikrintai laimėjo Joniskėlio futbolo komanda.

A. Steponaitis

Krepšinio ir tinklinio varžybos su atostogaujančiais studentais

Š. m. rugpjūčio 28 d. Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos aikštelyje įvyko draugiškos krepšinio rungtynės. Susitiko rajone atostogaujantieji studentai ir miesto krepšinio komanda. Tai trečios šiais metais varžybos su studentais. Ankstyvesniuose susitikimuose buvo pranašesni miesto sportininkai. Šis susitikimas praėjo gan įtemptoje kovoje. Pirmame puslaikyje pirmavo studentai, kurie puslaidį ir laimėjo rezultatu 13:11. Po pertraukos miesto krepšinin- kams keliais tiksliais metimais pavyksta rezultatai lyginti ir net persverti. Seka dar keli tikslūs metimai, ir miesto rinktinė šešių taškų skirtumu pirmąja rungtynėse. Atrodo, kad miesto rinktinė ir šias rungtynes laimės, bet, negalėdama gerai pridengti varžovų puolėjų, davė galimybę studentų rinkinei rezultatai vėl išlyginti. Ilgą laiką rungtynės ėjosi lygiomis. Miesto rinktinė turėjo labai gražių progų rezultatui pakelti, bet netikslūs mėtymai į krepšį nedavė jokios naudos. Rungtynės rezultatu 37:32 laimėjo studentai. Rungtynės teisėjavo A. Šimonėlis ir G. Totoris.

Po krepšinio rungtynių draugiškos varžybos vyko tinklinio aikštėje, kurios baigėsi lygiomis.

A. Jasinskas

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Laiku ir tinkamai nuimkime pajamingą techninę kultūrą—linus

(Atkelta iš 3-čio psl.).

Už pristatomus 100 kg linų šiaudelių Nr. 1 kontraktacijos plano sąskaiton parduodama pasitiktinės prekybos būdu po 20 kg, o už viršplaninius pristatymus—po 40 kg kviečių.

Kolūkiams rekomenduojama iš gaunamų 50 proc. piniginių avansų 30 proc. paskirstyti kolūkiečiams už darbdienius linininkystėje, o likusius—už darbdienius kitose visuomeninio ūkio šakose.

Visuotiniam artelės narių susirinkimui nutarus, kolūkiams rekomenduojama paskirstyti už linininkystės darbdienius iki 40 proc. piniginių premijų priėdų ir iki 40 proc. kviečių, kuriuos kolūkis gaus už linų produkciją. Papildomai, apart priskaitomų darbdienų kolūkiečiams, surūšiavus, išdžiovinus ir linų fabrikui pristatius už kiekvieną 100 kg linų šiaudelių išduodama po 2 kg kviečių ir po 5 rb.

Linų fabrikai ir paruošę punktai primoka kolūkiečiams—vežėjams, apart kolūkio priskaitomų darbdienų, už pervežimą arkliais

iš kolūkio į fabriką po 20 kp už centnerį kas kilometrą, esant nuotolui iki 15 km, ir po 20 kp už centnerį pradedant 16-uoju km, bet ne toliau kaip už 50 km nuotolį.

Pervežant linų produkciją kolūkių autotransportu, kolūkiečiams ir šoferiams, dalyvavusiems pakrovimo-iškrovimo darbuose, išmokama 50 proc. sumos, priklausančios už linų pervežimą arkliais. Ši priemoka apskaičiuojama pagal užskaitytą linų produkcijos svorį.

Linininkystės grandininkams duodamos premijos 5 proc. dydžio nuo sumos, kurią kolūkis gauna už linų produkciją iš grandžių priskirto pasėlių ploto, jei sėmenų ir pluošto pristatytas kiekis iš ha ne mažesnis kaip nustatyta pristatyti kolūkiui. Gamybinių brigadų grandininkams premijos duodamos 2 proc. dydžio nuo sumos, kurią kolūkis gauna iš brigadai priskirto pasėlių ploto, jei sėmenų ir pluošto kiekis ne mažesnis kaip nustatyta kolūkiui iš ha. Kolūkio pirmininkas gauna premiją 1 proc. dy-

džio nuo sumos, kurią kolūkis gavo už linų produkciją, jei kolūkis yra įvykdęs linų kontraktacijos planą.

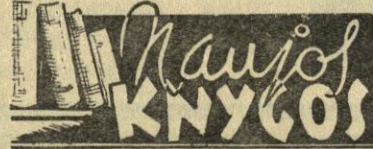
Kolūkiečiams, dirbusiems prie linų, už darbdienius išduodama kaip premija viena trečioji dalis nuo gaunamų kolūkyje už linus pajamų.

Už pristatytus valstybei sėmenis pasitiktinės prekybos būdu parduodamiems produktams nustatytos šios kainos (už kg) cukrui—3,60 rb, išspaudoms—48,6 kp, augaliniam aliejui—7,5 rb. Be to, už pristatytus linų sėmenis virš 50 kg iš vieno ha iki kontraktacijos plano įvykdymo mokama 100 proc. priedo prie paruošinės kainos, o už pristatytus virš kontraktacijos plano sėmenis, mokama 150 proc. priedo.

Įsijungę į socialistinį lenktyniavimą, dėkime visas pastangas: laiku, sąžiningai ir kruopščiai nuimkime ir paruoškime pajamingą techninę kultūrą—linus.

J. Tauperis

Panemunėlio linų fabriko direktoriaus pavaduotojas paruošoms

Bulavas, Juozas. RINKIMAI IR TAUTOS ATSTOVAVIMAS "BURŽUAZINĖJE LIETUVOJE". V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl. 1956. 182 p. 6.00 egz. Rb 5,70.

VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMAS. V., Laikr. ir žurn. 1-kl. 1956. 67 p. 25.00 egz. Rb 0,50.

Skatkinas, L. VAIKŲ MOKYMASIS IR TĖVŲ PAREIGOS. K., Valst. ped. lit. 1-kl. 1956. 76 p. 6.000 egz. Rb 1,20.

Kubilius, V. TEOFILIS TILVYTIS. V., Valst. grož. lit. 1-kl. 1956. 158 p. su portr. 5.000 egz. Rb 3,35. Irišta.

Lilis, V. ir Maamiagi, V. ESTIJOS TSR TRUMPA ISTORINĖ EKON. APYBRAIŽA. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl. 1956. 183 p. su ilustr. (Estijos TSR Moksl. akad. istorijos in-tas ir ekon. in-tas). 5.000 egz. Rb 2,85.—Virš. aut. nenurodyti.

Lukinskas, R. PIRMIEJI METAI. (Apybraiža apie Švenčionių raj. „Aušros“ kolūkį). V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl. 1956. 54 p. 5.000 egz. Rb 0,85.

KAUNO VALST. M. K. ČIURLIONIO VADO DAILĖS MUZIEJUI 30 METŲ. (Inform. leid.) K., Kauno valst. M. K. Čiurlionio v. dailės muziejus. 1956. 36 p. su ilustr. 2.000 egz. Rb 1,00.—Kt. antr. p. pusėje pareng.: P. Galau- nė, I. Aleksienė, V. Karū- zienė ir kt.

Palėvenės krakmolo fabri- ko direktoriui drg. KANI- ŠAUSKUI ir jo šeimai, nete- kus mylimo sūnaus Algirdo, reiškiami giliai užuojauta. Fabriko darbuotojų kolektyvas